

Zorgbeheer Midden-Vlaanderen discrimineert alleenstaanden niet door kosten voor zorg en ondersteuning aan te rekenen per assistentiewoning (en niet per bewoner)

Situatie

De indieners van de klacht - een vrouw en een man, beiden gepensioneerd en alleenstaand - wonen in een groep assistentiewoningen die de verweerder beheert op het moment van het indienen van de klacht. Ze betalen aan de beheersinstantie maandelijks kosten voor zorg en ondersteuning. Deze kosten worden in de praktijk per assistentiewoning berekend. Dit betekent dat samenwonenden die met twee in een assistentiewoning leven, samen dezelfde kosten betalen als alleenstaanden individueel. Een alleenstaande betaalt voor deze kosten dus tweemaal zoveel als een samenwonende.

De beheersinstantie heeft de mogelijkheid om tweede bewoners van een assistentiewoning een korting te geven en geeft in dit geval een korting van 100%. De beheersinstantie weigert deze kostenregeling aan te passen, omdat de kosten voor zorg en ondersteuning in werkelijkheid voornamelijk afhangen van het aantal assistentiewoningen, en niet van het aantal bewoners per assistentiewoning.

Beoordeling door de Geschillenkamer

De Geschillenkamer moest in deze zaak beoordelen of er sprake is van indirecte discriminatie op grond van burgerlijke staat en van indirecte intersectionele discriminatie op grond van burgerlijke staat, geslacht en leeftijd.

Indirecte discriminatie op grond van burgerlijke staat

De kostenregeling van de beheersinstantie wordt in de praktijk berekend per assistentiewoning, en is niet afhankelijk van de burgerlijke staat van de bewoners. Deze manier van werken is op het eerste gezicht neutraal, maar benadeelt alleenstaanden. De werkwijze leidt er immers toe dat alleenstaande bewoners die alleen in een assistentiewoning leven, dezelfde kost moeten dragen als een koppel. Met deze regeling wil de beheersinstantie de continuïteit van de zorg verzekeren en de solidariteit tussen beheerder en bewoners, evenals tussen bewoners onderling, garanderen. De vraag is of deze regeling objectief gerechtvaardigd is.

De beheersinstantie toont overtuigend aan dat het overeenkomt met de werkelijkheid om de kosten voor zorg en ondersteuning aan te rekenen per assistentiewoning en niet per bewoner. Deze kosten zijn namelijk niet op individuele zorgnoden gericht. Ze hangen in de eerste plaats samen met het aantal assistentiewoningen in de residentie en niet met het aantal bewoners per assistentiewoning.

Het is geen werkbaar alternatief om de kostenregeling aan te passen door de effectieve individuele zorgnoden aan te rekenen of door koppels meer en alleenstaanden minder te laten betalen. Dit zou namelijk een negatieve impact hebben op de continuïteit van de zorg en op de beoogde solidariteit. Bovendien zou zo'n regeling nadelig zijn voor alleenstaanden, omdat de beheerder aantoont dat zij vaker een beroep doen op de diensten voor zorg en ondersteuning. Hierdoor zouden alleenstaanden dus meer moeten betalen.

De werkwijze van de beheersinstantie is dus passend en noodzakelijk om de beoogde doelen te bereiken, en de benadeling van alleenstaanden is niet onevenredig tegenover deze doelen.

Indirecte intersectionele discriminatie op grond van burgerlijke staat, geslacht en leeftijd

De werkwijze van de beheerder is ook nadelig voor alleenstaande oudere vrouwen. Zij hebben namelijk een hogere kans om alleenstaand te zijn en hebben gemiddeld een lager pensioen.

Het gaat hier om een intersectionele benadeling, omdat ze deze vrouwen treft op het raakvlak van de beschermde kenmerken burgerlijke staat, leeftijd en geslacht. De rechtvaardigingstoets voor deze benadeling is strenger omwille van de mogelijke bijzondere kwetsbaarheid van alleenstaande oudere vrouwen met een beperkt pensioen. Aangezien de benadeling ook te maken heeft met het beschermd kenmerk geslacht, zijn er zeer gewichtige redenen nodig om die benadeling te rechtvaardigen.

Toch oordeelt de Geschillenkamer om dezelfde redenen als hierboven dat de beheersinstantie overtuigend aantoont dat haar praktijk passend en noodzakelijk is om de continuïteit van de zorg en solidariteit te garanderen. Deze doelen zijn van belang voor alle inwoners van de residentie, waaronder alleenstaande oudere vrouwen. Hun benadeling is dus niet onevenredig tegenover het belang van deze doelen.

Samenvatting

Oordeel 2024-5 van 29/08/2024

Zaak 2024-0007

Oordeel

Om die redenen oordeelt de Geschillenkamer dat er geen indirecte discriminatie op grond van burgerlijke staat en geen indirecte intersectionele discriminatie op grond van burgerlijke staat, geslacht en leeftijd overeenkomstig het [Gelijkekansendecreet](#) kan worden vastgesteld.

De Geschillenkamer is een onafhankelijk orgaan van het Vlaams Mensenrechteninstituut. Ze buigt zich over discriminatieklachten en oordeelt of er sprake is van discriminatie. Deze samenvatting bindt de Geschillenkamer niet. Het oordeel is te vinden op vlaamsmensenrechteninstituut.be/geschillenkamer/oordelen.

Perscontact: Sarah Schoentjes 0497 05 62 82 | Dorien Geeroms 02 553 29 35
E-mail: geschillenkamer@vmri.be